

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2279

за изменение в частта за разноските

гр. София, 11.05.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
закрито заседание на 11.05.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

като разгледа дело номер **4972** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл. 144 от Административно-процесуалния кодекс(АПК) вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Образувано е по искане от Е. М. Е., чрез процесуалния му представител адв. Р. Д. за изменение на решение № 2086 от 19.04.2012 г. по адм. дело № 4972/2011 г. по описа на АССГ, 4 състав в частта относно разноските.

Молителят поддържа, че решението следва да бъде изменено в частта му за разноските, като на оспорвания бъде присъдено адвокатско възнаграждение, за плащането на което са представени договор за правща защита и съдействие от 03.01.2011 г. и списък за разноски. Иска се допълване на решението в тази му част.

Ответната страна по искането – директорът на дирекция „ОУИ” – [населено място], счита, че молбата е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Административен съд София град, I отделение, IV състав, като взе предвид становищата на страните, намира, че молбата е допустима като подадена в срока по чл. 248, ал. ал. 1 от ГПК (решението е връчено на процесуалния представител на жалбоподателя на 24.04.2012 г., а молбата за изменение на решението в частта относно разноските е от 26.04.2012 г., която е подадена в срока за обжалване на съдебния акт). Същата е неоснователна.

С процесното решение по жалбата на Е. М. Е. е отменен РА № [ЕГН] от 13.12.2010 г., издаден от Ц. К. Х. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. в частта на установените задължения по ЗОДФЛ (отм.) за 2005 г. данък в размер на 221,27 лева и лихви за забава в размер на 133,05 лева, за 2006 г. данък в размер на 111,68 лева и лихви за забава в размер на 52,27 лева и по ЗДДФЛ за 2009 г. данък в размер на 927,65 лева и лихви за забава в размер на 59,53 лева, както и в частта на установеното задължение по ЗОДФЛ (отм.) за 2004 г. относно разликата от 1832,92 лева до 1353,27 лева ведно с разликата между начислените лихви за забава от 1327,97 лева до 980,46 лева, в частта за установеното задължение по чл. 48 от ЗДДФЛ за разликата от 4740,38 лева до 2012,24 лева ведно с разликата между начислените лихви

за забава от 1555,16 лева до 660,14 лева, като в останалата ѝ част жалбата е отхвърлена. С решението дирекция "ОУИ" - [населено място] при ЦУ на НАП е осъдена да заплати на Е. М. Е. сумата в размер на 167,67 лева, представляващи направени по делото разноски съразмерно на уважената част от жалбата, а Е. М. Е. е осъден да заплати на ответната страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 594,30 лева съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

Съдът намира, че искането за изменение на решението в частта за разноските, направено от Е. М. Е. е неоснователно.

По делото е приложен договор за правна защита и съдействие (л.39 от делото) от 03.01.2011 г., сключен между Е. М. Е. и Адвокатско дружество "С., Д. и партньори" с предмет - представителство пред ТД на НАП С. град чрез подаване на жалби, молби и писмени бележки във връзка с РА № [ЕГН] от 13.12.2010 г. В договора е посочено договорено възнаграждение в размер на сумата от 1666,66 лева и внесено възнаграждение за сумата от 2000 лева, платено по банкова сметка на Адвокатското дружество.

По делото няма приложен договор за правна защита и съдействие, в който да уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение във връзка с процесуално представителство пред Административен съд София град във връзка с обжалването по съдебен ред на РА № [ЕГН] от 13.12.2010 г.

Представеният договор за правна защита и съдействие от 03.01.2011 г. не се отнася до процесуално представителство пред съда, пред който е оспорен гореописаният РА. Освен това в него изрично е записано, че адвокатското възнаграждение е заплатено по банков път, за който факт също няма представени надлежни писмени доказателства от жалбоподателя.

Включването на сумата от 2000 лева - адвокатско възнаграждение в списъка за разноски по делото (прил. на л. 285 от делото) не означава, че действително е заплатено от оспорващия такова адвокатско възнаграждение на адв. Д. за представително по настоящото дело.

С оглед на горното съдът намира, че молбата на Е. М. Е. за изменение на решението в частта относно разноските е неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 248 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, Административен съд София град, I отделение, IV състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на Е. М. Е., чрез процесуалния му представител адв. Д. за изменение на решение № 2086 от 19.04.2012 г. по адм. дело № 4972/2011 г. по описа на АССГ, 4 състав в частта относно разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от връчването на препис от съдебния акт на страните с частна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ